

Patrioten

Sandheden skal gøre Eder frie

Det eksotiske eventyr i Irak er slut

På en helt uværdig måde sluttede eventyret i Irak for de danske støttepædagoger, der sammen med forsvarsministeren smed sig i skiddet af angst for nogle få primitive raketter, der gik langt forbi den danske lejr.



Det er synd at sige, at hærens støttepædagoger i Irak slægter deres berømte forfædre på. Det var ikke den tapre landsoldat, der blev sendt til Irak og nu er vendt tilbage; det var nogle svage og bange pædagogtyper, der intet kunne stille op i en krigssituation. I dagspressen har man mindet de otte danske soldater, der er blevet dræbt i Irak, og man citerer en af de afdøde for følgende udtalelse: »Jeg vil ofre mit liv for Danmark!« Det er meget smukt sagt, men det var jo desværre slet ikke det, han gjorde, for han ofrede sit liv

for irakerne og ikke for danskerne. Man må naturligvis føle en vis medfølelse med de dræbte soldaters familier, men hvis vi skal være helt ærlige, og det skal vi vel, så må vi konstatere, at den danske hærs tab i Irak ikke har bidraget en tøddel til det danske folks sikkerhed og velfærd. Soldaterne selv og deres familier har valgt at involvere sig i eventyret, skønt dette eventyr ikke på nogen måde har været nødvendigt eller bare nyttigt for det danske folk. Og dette er det værste, for en dansk militær aktion er kun rimelig, når det danske folk kan tjenes dermed, og det danske folk er uden interesse i det interne opgør i Irak. Når de danske soldater er kommet hjem fra Irak, så må de stille sig selv det spørgsmål, hvad kom der egentlig ud af det hele, og hvad kunne der komme ud af det? Er det overhovedet relevant for danske soldater at deltage i internationale aktioner, når det er i Danmark, at danskernes sikkerhed skal varetages? For det er jo sandheden! Uanset om man slår nogle terrorister ihjel i Irak eller Afghanistan kan man jo ikke skabe sikkerhed i Danmark, for det gøres kun ved at forhindre de fremmede og dermed også terroristerne i at rejse ind i Danmark. Det er således langt mere fornuftigt at sætte hæren til sikkerhedsopgaver i Danmark end at lade hærens enheder fjolle rundt i Iraks ørkner.

Kampen mod islam er en kamp for danskheden !

Årgang 2, Nummer 12

August 2007



Hør Radio Holger!

Radio Holger kan nu høres via Internettet på netadresse: www.radioholger.dk i de almindeligt anvendte og praktiske lydformater rm og mp3.

En kosmopolit

Den kendte økonomiprofessor og globalist Marian Radetzki har krænket alle svenskere ved at foreslå, at det svenske sprog skal afskaffes til fordel for engelsk. I en stor artikel i Dagens Nyheter den 28. juni stiller han dette landsforræderiske forslag under den uhørte titel: »Behøver vi svensk?« At dette har vakt en stor vrede blandt alle gode svenskere er klart, og det var ikke godt andet, men endnu er han ikke fyret fra sin stilling som lærer på Luleå Universitet, som det jo naturligvis kræves.

Om ytringsfriheden i EU

En kommentar af Kaj Vilhelmsen

Hvad der kan lade sig gøre, og hvad der ikke kan lade sig gøre inden for EU-unionens rammer diskuteres ofte, og mange unionsmodstandere har en opgivende holdning over for unionens tilsyneladende store magt, men man glemmer ofte, at denne magt kun er af ren juridisk karakter og ikke er virkelig magt. Men hvem siger, at konflikter nødvendigvis skal afgøres på baggrund af juridiske paragraffer? Der findes stadig en mere umiddelbar form for magt, og den må borgerne bruge som deres sidste tilflugt, hvis de undertrykkes af unionen. I forbindelse med hele denne diskussion skriver Fru Johnson fra Sverige følgende meget interessante indlæg på Internettet: »Som beregnet ved EU-midsommer-topmødet skulle EU-politikerne allerede den 23. juli være enige om at fortsætte og færdiggøre den traktat, man blev enige om ved midsommermødet. Mens befolkningerne er på ferie, er det tid at arbejde ivrigt og hurtigt for at gennemføre de ting, som toppolitikerne ind til marven af deres knogler véd, at befolkningerne er imod og derfor uhæderligt at gennemtrumfe. Den afsluttede formulering af EU-grundloven, som alle har at rette sig efter, fordi den står over alle de nationale vasalstaters love, skal ligge endelig færdig i omkring midten af oktober. Når den er færdig og ratificeret (uden folkeafstemninger!) så er vi borgere lige så hjælpeløst fortabte som en flue i et edderkoppenet. Vi kan brumme og surre som fluerne, men vi er spundet ind i et klæbrigt lovnet, som indskrænker vor ytringsfrihed til det, vi kender fra andre diktaturstater som det tidligere Sovjet, Kina, Hitlers Tyskland etc. Uden ytringsfrihed er demokratiet færdigt.« Ja, på sin vis har Fru Johnson jo ret, og dog alligevel ikke. Før skønt det selvfølgelig er rigtigt, at politikerne kan bedrage europæerne inden for det nuværende politiske systems rammer, så er der ingen, der kan forhindre, at de europæiske borgere går uden for systemets rammer, hvis borgerne ønsker det. For forskellen på de nævnte diktaturstater og EU er jo, at disse diktaturstater alle rådede over en stor og konkret fysisk magt, der kunne kontrollere borgerne, mens EU jo i realiteten blot er flok slappe kontorister, der hverken kan fra eller til, hvis borgerne nægter at adlyde deres bestemmelser. Man kan jo næppe forstille sig, at en forkælet kontorchef fra EU vil gennemtvinge et direktiv ved at angribe en bor-

ger korporligt, hvis borgeren er ligeglad med hans direktiv, og EU har som bekendt hverken politistyrker eller soldater. Nu vil nogen så sige, at EUs magtsystem naturligvis er nationalstaternes magtsystemer, og det er også til en vis grad rigtigt, men kun til en vis grad. For nationalstaternes politifolk og soldater er mere knyttet til nationalstaterne end til EU på grund af deres afstamning, og i en loyalitetskonflikt er det helt usandsynligt, at politifolk og soldater skulle vælge at være loyale mod EU. Og selv om vi så forudsatte dette, f.eks. i Danmark, at politikerne, myndighederne og politiet var helt loyale mod EU og ville gennemføre noget, som en stor del af borgerne var meget stærkt imod, så ville borgerne være i stand til at modsætte sig det med magt, simpelthen fordi den danske stat kun råder over uhyre beskedne magtmidler, som man desuden er meget ængstelig for at sætte ind mod borgerne. Når 3-400 autonome kan være et problem for de danske myndigheder, som man har vanskeligt ved at klare, så ville bare 50.000 vrede borgere kunne diktere vort politiske system betingelserne. Vi behøver altså ikke at være så ængstelige for, at EU og de nationale myndigheder *for altid* skal fjerne ytringsfriheden, for folket er i stand til med magt at genindføre ytringsfriheden, uanset hvad der så bliver indskrevet i EUs traktater og nationalstaternes love. Folket står over juraen, og *folkets magt er det sidste ord i enhver sag*. Men selvfølgelig er det hele i sidste ende et spørgsmål om bevidsthed, for borgernes magt vil ikke komme til udtryk, hvis borgerne ikke forstår, at de selv og ikke myndighederne har den egentlige fysiske magt, og at love og regler kun er papir, hvis magten bagved er svag. Det er netop borgernes manglende bevidsthed om egen magt, der gør det muligt at behandle borgerne dårligt i det daglige, og det er alene den manglende bevidsthed hos borgerne, der gør EUs fortsatte tyranni muligt. Nej, Fru Johnson, EU kan ikke endeligt afskaffe ytringsfriheden, for det opdager folk jo efterhånden på en meget ubehagelig måde, og så vil ytringsfriheden blive genindført, uanset om det til den tid skulle være ulovligt. Også afskaffelsen af enevælden i 1848-49 var jo faktisk ulovlig, og den skete dog alligevel, bare gennem borgernes magtdemonstrationer.

Nyheder

Om beskæftigelse

Det er en helt utrolig mangel på realitetssans, som de kommunale administrationschefer udviser, når de offentligt gør sig til talsmænd for, at lærere, hjemmehjælpere og pædagoger skal lære at se deres job som et kald, idet man i denne udtalelse jo underforstår, at så behøver man nok heller ikke at aflønne disse grupper på samme niveau som erhvervslivets folk. Det kan administrationscheferne godt glemme, for den går ikke mere. Nu vil også de offentligt ansatte i disse grupper have en normal løn, og det er da også på høje tid. Hvis en mand på en fabrik skal have en løn, der på en fornuftig måde svarer til leveomkostningerne, så skal en lærer eller en hjemmehjælper naturligvis også have det. Man kan ikke forlange billig arbejdskraft, bare fordi man er en offentlig myndighed, og kommunerne må til lommerne som alle andre, der bruger arbejdskraft. Det manglede da bare. Og i denne forbindelse må man også opfordre folk, der af kommunerne anvises en aktivering til at kræve en helt normal løn i forhold til det arbejde, der skal ydes i denne aktivering, og vil kommunen ikke gå ind på det, så skal man naturligvis intet arbejde udføre. Man skal i det hele taget ikke lade sig behandle dårligt, heller ikke når de juridiske regler tillader det, for livet er vigtigere end paragrafferne. Og her er det værd at bemærke, hvad den skøre stodder på Frederiksberg, Hr. Stig Elling, leder af et eller andet obskurt rejseselskab og formand for Arbejdsmarkedsrådet på Frederiksberg, nu har fundet på. I ramme alvor har Hr. Elling foreslået, at bistandsmodtagere skal sættes til at slå dræbersnegle ihjel i parkerne på Frederiksberg, og på baggrund af dette forslag kan man virkeligt have sin tvivl om, hvorvidt Hr. Elling er ved sin fulde fornuft. Men vi vil da også gerne stille et forslag til en meningsfuld beskæftigelse for de danske bistandsmodtagere, de danske bistandsmodtagere vel at mærke, ikke de fremmede, og vi foreslår, at de danske bistandsmodtagere sendes til skytteklubber, hvor de kan lære at skyde, for vi tror ærlig talt, at de i fremtiden får langt mere brug for denne kvalifikation end for at kunne slå dræbersnegle ihjel. For når alt kommer til alt, så er det jo helt åbenlyst mere mennesker end snegle, der optræder direkte ubehageligt og fjendtligt over



for landets bistandsmodtagere. Og bedsteborgere på Frederiksberg kan passende selv fjerne dræbersneglene fra deres parker, for den tid er forbi, hvor man kan holde tjenestefolk til den slags ting.

Kriminalitet i politiet

Kriminaliteten i det danske politi er voksende, og det dokumenteres af Rigspolitiets egne tal. Rigspolitiet siger således følgende: »I 2006 ransagede politiet 338 gange uden at få lov af en dommer på forhånd. Året før skete det kun 76 gange og i 2004 69 gange. I 2006 fik politiet på forhånd en dommers tilladelse 870 gange, mens det året før skete 981 gange, viser Rigspolitiets tal. Det betyder, at andelen af ransagninger uden forudgående tilladelse i det totale antal ransagninger er steget fra syv til 28 procent.« Det er jo sørgeligt, at politiet i stadig mere udstrakt grad ikke overholder de mest almindelige regler for politiets optræden, og det er især sørgeligt, at det netop er demokratiets helt grundlæggende ide om boligens ukrænkelighed, der ignoreres igen og igen af politiet. En politimand spurgte mig engang, om jeg ikke stolede på det danske politi, og jeg sagde nej, og jeg mener heller ikke, at andre bør stole på politiet, for folk har ingen grund til det. Hvis man lægger mærke til det, så vælger det danske politi altid at gøre det, der kræver mindst arbejde af det, for de danske politifolk er utroligt dovne, og derfor vil de ofte forsøge at tale sig eller presse sig ind i folks boliger i stedet for at gøre sig den ulejlighed at skaffe en dommerkendelse først. Men man skal altid protestere mod noget sådant, og de pågældende politifolk skal anmeldes som almindelige kriminelle, hvis de alligevel maser sig ind i folks boliger, for så er de faktisk kriminelle.

Nyheder

Naser Khader - bag masken



Den meget ubehagelige sandhed om Naser Khader afsløres nu efterhånden som stadig flere horrible udtalelser af ham offentliggøres. For bag den populære og elegante maske griner selve djævelen frem, og utroligt modbydelige udtalelser af ham dokumenteres, den ene efter den anden, og det bliver helt klart, at denne araber aldrig nogensinde må få magt i Danmark. Den mest oprørende udtalelse fra Naser Khader kom på et møde i Sønderjylland, hvor Naser Khader blev spurgt, hvordan man sikrer den bedste integration. En meget irriteret Naser Khader svarede følgende: »Den bedste integration er, at muslimske mænd boller danske piger«. Vi har flere gange understreget, at danske piger og kvinder skal holde sig langt væk fra de fremmede, og det har vi en virkelig god grund til. De fremmede behandler de danske piger og kvinder som dyr, og reducerer dem til ludere, og Naser Khader er altså ikke nogen undtagelse. Hans udtalelse er ikke alene brutal og svinsk og viser Naser Khader som en sjofel person, men den er også direkte kriminel, da den kun kan tolkes som en opfordring til hans trosfæller om at voldtage danske kvinder. Og vi kan jo så i øvrigt undre os over, hvorfor de danske tilhørere på mødet ikke bare spurgte, om det så ikke også var gældende, at den bedste integration er, at danske mænd boller muslimske piger. Turde de ikke drage konklusionen af Naser Khaders svinske tankegang? Turde de ikke sige det? Det burde de have gjort, for det kunne være interessant at se Naser Khaders reaktion på dette. Men Naser Khader har afsløret sig selv, trods sin parlamentariske maske er han ikke andet end en muhamedansk fanatiker, der ikke viger tilbage for at udbrede islam i Danmark gennem at gøre danske kvinder til usle ludere, på samme måde som de muhamedanske terrorister gjorde forsøg på med de serbiske kvinder i Eksjugoslavien. Naser Khader er en sjofel og modbydelig fremmed, der skulle sparkes ud af Danmark, tilbage til den syriske ørken, hvor han hører til. Han har intet at gøre i Danmark!

Censur og selvcensur

Fra Sverige meddeler Nationaldemokraterne følgende: »Ytringsfriheden må vige efter krav fra en fremmed folkegruppe. På en udstilling af Tällbergs hembygdsgård skulle der bl.a. vises tre tegninger, der fremstiller profeten Muhammed som en hund. Kun en time før åbningen af udstillingen fik arrangørerne kolde fødder og fjernede tegningerne. Udstillingen hedder "Hunden i kunsten", og det var i denne forbindelse, at kunstneren Lars Vilks fra Skåne ville udstille sine tre tusch-tegninger, som viser muhamedanernes profet Muhammed som en hjulbenet hund. Arrangørerne udtalte, at de først nu forstod, hvilken grov krænkelse sådanne tegninger indebærer for muhamedanerne. For kunstneren Vilks er det dog åbenbart, at vi på grund af de muhamedanske terrorister har fået et samfund, hvor alle er bange. Våvra Suk, partisekretær i Nationaldemokraterne, arbejder for at mindske islams indflydelse i Sverige, og han siger i denne anledning: »Det er uacceptabelt, at fremmede religioner dikterer, hvad der kan publiceres og ikke publiceres i vor vesterlandske civilisation. Når terrorister truer vor ytringsfrihed med bomber, så er det statens og i sidste ende forsvarsmagts opgave at garantere, at ytringsfriheden kan opretholdes. Jeg kan forstå, at muhamedanere bliver oprørte over sådanne billeder, men problemer er jo, at hundredtusindvis af muhamedanere har invaderet Sverige. Havde de ikke været her, så havde de heller ikke blevet krænkede. En fredelig sameksistens mellem verdens folk forudsætter, at man respekterer hinandens territorier.«

Sandheden om indvandrerne må ikke komme ud, men den kommer alligevel ud, for det gør sandheden altid, trods censurparagraffen 266b. I et blad beskæftiger man sig med situationen i Nivå, og bladets journalist går en tur i bebyggelserne med beboerformanden Finn Weidekamp. Bladet skriver: »For 40 år siden var området, som Finn Weidekamp viser frem, marker med landsbyen Karlebo som nærmeste nabo. For at komme behovet for boliger i møde trak kommunens embedsmænd streger på et kort. I dag bor der 10.000 mennesker i Nivå. I midten ligger Nivå Center. Kun her er der butikker og liv. Umiddelbart er her nydeligt og forholdsvis velholdt. Hver anden lejlighed har parabol på altanen. Her er roligt nu, fordi mange af de palæstinensiske familier er på ferie i Egypten.«

Nyheder

Muhamedanerne tabte

Det Muslimske Trossamfund havde anlagt en latterlig retssag mod Pia Kjærsgård ved Lyngby Ret, og naturligvis tabte de sagen, hvad ingen kan undre sig over, bortset fra muhamedanerne selv, der har utroligt svært ved at forstå ytringsfrihedens principper. Trossamfundets talsmand Kasem Said Ahmed kunne dårligt holde vredetårerne tilbage, da sagen var blevet afgjort, og i sin afmægtighed udstedte han en trussel, som han selv fandt meget imponerende. Når ikke de danske domstole ville forhindre Pia Kjærsgård i at tale dårligt om muslimerne, sagde han, så var han nødt til at få udstedt en fatwa mod hende fra de lærde i Mellemøsten. For det her var ikke kun en sag for de 200.000 muslimer i Danmark men for de halvanden milliard muslimer i hele verden, sagde talsmanden med gråd i stemmen. Nu var det vist nok meningen, at Pia Kjærsgård og alle andre danskere skulle blive meget bange, men truslen faldt fuldstændigt til jorden, for den slags trusler fra muhamedansk side er efterhånden blevet ren rutine siden Muhammed-krisens dage. Åh, jo, vi har igen og igen hørt truende udtalelser om de mange muslimer ude omkring i verden, men her i landet er det stadig danskerne, der bestemmer, og det skal det blive ved med at være. Men det har Kasem Said Ahmed åbenbart meget svært ved at forstå, og så kan han passende pakke sin kuffert og forsvinde.

Sigøjnerbander hærger

Den 9. juli oplyser medierne, at sigøjnerbander hærger i Danmark. Det er dog ingen nyhed for de hundredvis at danskere, som sigøjnerne i den sidste måned har bedraget og stjålet fra. Hele flåder af personbiler, tungt læsset med kriminelle sigøjnere, har spredt sig på tyvetogt ud over hele landet, og politiet har ikke formået at stoppe det. Medierne skriver: »Sigøjnere hærger. Plattenslagere: Hvert år kommer de fra østeuropæiske lande til København for at tigge og stjæle. De kommer fra Bulgarien, Albanien, Rumænien og enkelte fra Polen. De kommer i turistbusser fra andre europæiske storbyer og lander ved Hovedbanegården i København. Eller de kører hertil i bil. På hverdags-morgener kan man ind i mellem se rækker af ramponerede biler ved H.C. Ørsteds

Parken i København, og ud af vognene vælter en broget skare af mænd, kvinder i flagrende nederdele og med klirrende øringer og børn i hullede trøjer. Flokken fordeler sig og forsvinder ind i smågaderne i Københavns centrum. – Vi kan i hvert fald konstatere, at der hver sommer ankommer grupper af mennesker fra østeuropæiske lande, især fra Rumænien, der har som formål at tigge og stjæle, siger vicepolitikommisær Per Windolf fra tyverisektionen på Station City i København. Politiet møder jævnligt rumænske knægte, der påstår, at de er under 15 år og derfor ikke kan retsforfølges. De stjæler fra folk og tigger i bl.a. togene. Mens nogle sigøjnere er specialister i tyveri og tiggeri, sælger andre guldsmykker, som de påstår er ægte.« Det turde være indlysende, at grænsekontrollen må genindføres, så danskerne ikke skal plages af dette kriminelle ros, der stjæler og bedrager sig frem gennem hele Europa. Det er altså den såkaldte kulturberigelse, som den berygtede globalisering bringer med sig. Vi er faktisk hellere fri for den globalisering.

Muhamedanske terrorister

De fire muhamedanere, der i 2005 stod bag et fejlslagent bombeangreb i London, blev den 11. juli alle idømt fængsel på livstid. De skal som minimum afsone 40 år. Den forbryderiske handling blev begået helt bevidst, og muhamedanerne var alle klar over, hvor stor skade deres bomber kunne gøre. Sådan lød en del af dommerens begrundelse, da han afsagde fire livstidsdomme i Woolwich Crown Court i London. De dømte er Muktar Said Ibrahim, Yassin Omar, Ramzi Mohammed og Hussain Osman. Alle er afrikanskfødte muhamedanere mellem 25 og 30 år. Man må virkelig beklage, at disse muhamedanske terrorister kun fik fængselsstraffe, for de burde alle være blevet slået ihjel, som de skadedyr, de er, og hvorfor man overhovedet dømmer dem efter den normale lovgivning, det er uforståeligt. Muhamedanske terrorister burde stå helt uden for lovens beskyttelse, og de burde bare slås ihjel. Den muhamedanske terror er jo en krigsførelse mod de europæiske folkeslag, og den bør besvares med krigsførelse, hvor det eneste betydningsfulde er modstandernes fuldstændige tilintetgørelse.

Om den mærkelige Søren Kam-sag

En pressemeddelelse fra Dansk Folkeparti den 29. juli viser tydeligt, at også højtstående medlemmer af Dansk Folkeparti lejlighedsvis kan optræde direkte idiotisk og gøre fælles sag med åndssløve gamle stalinister. I pressemeddelelsen fra Dansk Folkeparti står der således bl.a. følgende: »Med Lene Espersens (K) seneste meldinger i sagen om krigsforbryderen Søren Kam fremstår hun snarere som en tysk end en dansk justitsminister. Det siger Peter Skaarup, retsordfører og næstformand i Dansk Folkeparti, som nu stiller en serie spørgsmål i Folketinget om sagen. - Det er som om, at justitsministeren gør mere for at forsvare den tyske stats håndtering af denne blodige drabssag, end hun gør for at sikre retsforfølgelse, siger han. Justitsministeren har sagt gentagne gange, senest til Ritzaus Bureau torsdag, at drabssagen er endeligt afsluttet af en domstol i Bayern, og at der ikke er mere at gøre fra dansk side. - For det første kunne Kam teoretisk set gå hen og tilstå det hele. For det andet er det endnu uklart, i hvor høj grad Kam deltog i jødeforfølgelsen. For det tredje ser det ud til, at vigtigt bevismateriale i sagen ikke er nået helt frem til Bayern. Og for det fjerde fortæller artikel 15 i rammeafgørelsen om den europæiske arrestordre, at Danmark til enhver tid kan sende yderligere oplysninger til Tyskland, siger Peter Skaarup. - Så frem for at føje sin tyske kollega burde Lene Espersen forklare den tyske regering, at arrestordren betyder, at Kam skal udleveres, og at nye oplysninger også kan ændre den oprindelige afgørelse. Bayerske dommere bør ikke forledes til at tro, at de ensidigt kan træffe en sådan beslutning, siger Peter Skaarup.« Dette er det rene galimatias fra Peter Skaarups side. For det første så bør det naturligvis være helt indlysende for alle nationalt indstillede, at det netop er en tysk domstol, der skal afgøre, om en person skal udleveres fra Tyskland, for hvordan kan en nationalt indstillet dansker dog ønske at danne et præcedens for, at også Danmark bare skal udlevere folk til andre lande, hvis disse landes justitsmyndigheder ønsker det? Det er jo en krænkelse af den nationale suverænitet, og det kan aldrig være i overensstemmelse med en national tænkning. Og for det andet, hvad kunne Søren Kam teoretisk gå hen og tilstå? Hvad er dette for noget forbandet sludder? Sin medvirken til drabet på redaktøren

har Søren Kam jo tilstået allerede under krigen, og hele sagen drejer sig bare om dette drab. Og det er helt ubegribeligt, at Peter Skaarup kan være så totalt uvidende, at han tager en beskyldning mod Søren Kam i forbindelse med jødeforfølgelserne alvorligt. Det er jo en notorisk berygtet løgner fra Simon Wiesenthal-Centeret, der har fremsat denne beskyldning alene for at skabe et grundlag for udleveringen af Søren Kam til Danmark, og ingen danske jurister har overhovedet ønsket at beskæftige sig med en så åbenlys løgn. Selv de danske jurister kan altså se vanviddet i beskyldningen, og de har for længst erkendt, at det var en falsk beskyldning Simon Wiesenthal-centeret fandt på i farten. Hvis Peter Skaarup ønsker at beskæftige sig med Søren Kam-sagen, hvorfor i alverden undersøger han så ikke sagen, før han udsender en pressemeddelelse. For det tredje er det oprørende, at Peter Skaarup har sluttet sig til et tåbeligt krav om udlevering af Søren Kam, der er fremsat af forbenende gamle kommunister, som endnu ikke har opdaget, at kommunismen er afgået ved døden. Disse forvirrede gamle narrehoveder bilder sig ind, at anden verdenskrig ikke er slut endnu, men de havde deres chance, da krigen endnu var på programmet, og kom de for sent eller ikke fik udrettet noget, så er det bare ærgerligt. Man kan nu engang ikke videreføre en krig et halvt århundrede efter, at den er afsluttet, og at retsforfølge en gammel mand i firserne er slet ikke heltmodigt men bare lavt og foragteligt. Er det virkelig fordi, at Søren Kam er for gammel til selv at gøre noget, eller ikke har familie, der vil gøre noget, når Peter Skaarup er så interesseret i sagen; fordi det er en gratis og helt ufarlig måde at angle efter stemmer på? Men man kan også være for billig, og Peter Skaarup burde vælge sig nogle yngre og raske mennesker at agere imod, for man vinder jo ingen ære ved at forfølge gamle mennesker, der ikke kan forsvare sig.

Jeg ved naturligvis udmærket, at mange andre modstandere af indvandringen mener, at man skal være meget forsigtig med, hvad man siger, men jeg betragter denne holdning som en mislykket taktik, der ikke fører nogen steder hen.

Censuren skal angribes, ikke accepteres!

For et dansk Danmark

Man må jo konstatere, at verden er meget mærkelig. For et stykke tid siden foreslog jeg i Radio Hølger, at man om nødvendigt skulle bruge forebyggende drab på potentielle terrorister for at stoppe en muhamedansk terror, og jeg blev som bekendt dømt efter racismeparagraffen bare for at have fremsat dette forslag. Og nu foreslår den tyske indenrigsminister Wolfgang Schäuble så præcis det samme, og i denne anledning skriver nyhedsbureauerne følgende: »I Tyskland har indenrigsminister Wolfgang Schäuble hævdet, at det er nødvendigt, at Staten får ret til at dræbe en formodet terrorist. I en tid, hvor Al-Quaida opruster, kan det være et ganske nyttigt redskab.« Ja, så sandt, som det er sagt, men jeg måtte åbenbart ikke sige det, forstå det, hvem der kan?

Horehuset EU

Nu blev vi så klar over, hvad EU-unionen er, unionen er et bordel, og det har vi en EU-kommissærs ord for. Hvis man er i tvivl om dette forhold, så kan man bare se den orienteringsfilm om EU-unionen, som den svenske EU-kommissær Wallström nu har udsendt, og som skal vises i alle 27 medlemslande i den kommende tid. Wallström og filmens indhold beskrives på følgende måde: »Hun har opdaget, at der er een ting, som alle mennesker har tilfælles, uanset, hvor på jordkloden de bor. Det må udnyttes! Hun står i spidsen for en kampagnen der har lanceret en kortfilm med – sex! En kendt svensk blogg anmelder filmen: ”Trøjen rives over hovedet, der fumles med bukseknapper og trusserne ryger ned om anklerne. Så går det ellers løs. 18 forskellige par i alle aldre, racer - og positioner. Hetero- såvel som homoseksuelle dyrker sex i den 44 sekunder lange video. Wallströms kampagne skal efter sigende vække interesse for EUs arbejde og vise mangfoldigheden i den Europæiske Union. Hendes talsmand forklarer, at filmen mere end noget andet viser, hvad det er, som EU laver, nemlig at bringe folk sammen på tværs af forskelligheder.« Det er således nu blevet officielt meddelt, at EU-unionen er et multietnisk horehus, og vi skal da gerne erkende, at vi hele tiden har anset unionen for at være noget lignende, så det kommer jo ikke ligefrem som noget stort chok for os. Og EU-kommissær Wallström er at betragte som en sjofel bordelværtinde, der udsender en pornofilm for at reklamere for sit beskidte horehus EU.

Patrioten

Boks 1848, 2300 København S

Hjemmeside: www.patrioten.org

E-mail: mail@patrioten.org

Kaj Vilhelmsen